

УКРАЇНЬСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Парох: **о.Тарас Свірчук, ЧНІ**

Сотрудник:

о. Василь Чавага, ЧНІ

Дяк та диригент церковного хору:

Михайло Стащишин

Pastor:

Rev. Taras Svirchuk, CSsR

Assistant pastor:

Rev. Vasyl Chavaha, CSsR

Cantor & choir director:

Michael Stashchyshyn

**Marriages & Baptisms by
appointment only**

Address: 719 Sanford Ave.,
Newark, NJ 07106-3628

Phone: (973) 371-1356

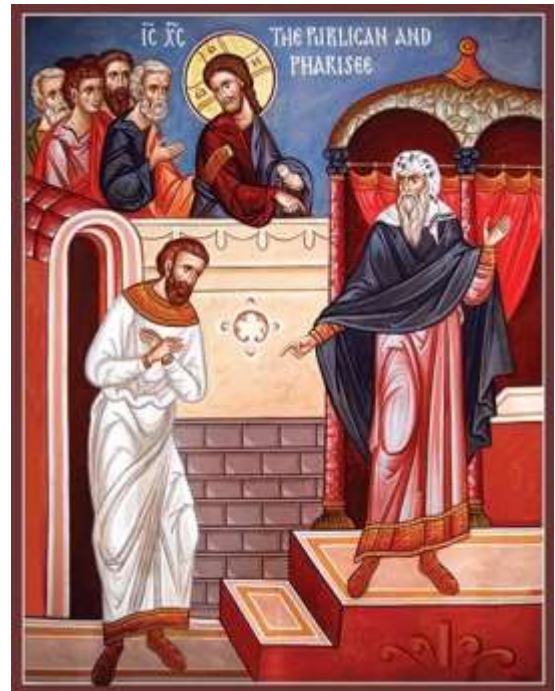
Web site: www.stjohn-nj.com

E-mail: stjohn-nj@outlook.com

Facebook: St. John Ukrainian
Catholic Church Newark NJ

YouTube: St. John UCC Newark NJ

Preschool: (973) 371-3254

“Гордість передує погибелі, а падінню—
безумність. Кращий сумирний, який у
приниженні, ніж той,
хто ділить здобич із гордими”
(Приповістей 16, 18-19).

“Pride goes before destruction, and a haugh-
ty spirit before a fall. It is better to be of a
lowly spirit with the poor than to divide the
spoil with the proud”
(Proverbs 16, 18-19).

Leave-taking of the Encounter Sunday of the publican & pharisee

Sunday tropar, tone 5: Let us the faithful acclaim and worship the Word,* co-eternal with the Father and the Spirit,* and born of the Virgin for our salvation.* For He willed to be lifted up on the cross in the flesh,* to suffer death and to raise the dead* by His glorious resurrection.

Tropar, tone 1: Rejoice, full of grace, Virgin Mother of God!* From you there dawned the Sun of Righteousness, Christ our God,* who enlightens those who dwell in darkness.* And you, O righteous Elder, be glad!* You received in your embrace* the Liberator of our souls,* who grants us resurrection.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kondak, tone 3: Let us bring the groans of the Publican to the Lord,* and as sinners let us prostrate ourselves before Him, our Master,* for he wants salvation for all men.* He offers forgiveness to all who repent.* He became flesh for our sake,* God though he was, co-eternal with the Father.

Now and for ever and ever. Amen!

Theotokion, tone 1: By Your birth, You sanctified a virgin womb* and fittingly blessed the hands of Simeon.* You have come also now and saved us, O Christ our God;* give peace to Your community in time of war,* and strengthen its rulers, whom You love,* for You alone,* are the Lover of mankind.

Prokimen, tone 5: You, O Lord, will guard us and will keep us from this generation, and for ever.

verse: Save me, O Lord, for there is no longer left a just man.

Epistle: A reading from the second Epistle of the holy apostle Paul to Timothy (3: 10-15)

Timothy my son, now you have observed my teaching, my conduct, my aim in life, my faith, my patience, my love, my steadfastness, my persecutions, and my suffering the things that happened to me in Antioch, Iconium, and Lystra. What persecutions I endured! Yet the Lord rescued me from all of them. Indeed, all who want to live a godly life in Christ Jesus will be persecuted. But wicked people and impostors will go from bad to worse, deceiving others and being deceived. But as for you, continue in what you have learned and firmly believed, knowing from whom you learned it, and how from childhood you have known the sacred writings that are able to instruct you for

Віддання Стрітення Неділя митаря і фарисея

Тропар воскресний, Глас 5: Собозначальне Слово Отцю і Духові,* від Діви роджене на спасення наше,* оспіваймо, вірні, і поклонімся,* бо благоволив плоттю зійти на хрест* і смерть перетерпіти, і воскресити умерлих* славним воскресенням своїм.

Тропар, глас 1: Радуйся, благодатна Богородице Діво, * бо з Тебе засяло Сонце правди – Христос Бог наш, * що просвічує тих, що в темряві. * Веселися й Ти, старче праведний, * Ти прийняв в обійми визволителя душ наших, що дарує нам воскресення.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак Тріоді, глас 3: Зітханья митарські принесім Господеві * і до Нього приступім, грішні, як до Владики; * Він бо хоче спасення всіх людей, * Він відпущення подає всім, що каються, * бо ради нас Він воплотився – Бог сущий, Отцю собезначальний.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний, глас 1: Утробу дівичу освятив Ти різдвом Твоїм * і руки Симеонові благословив Ти, як годилось, * Ти випередив і нині спас нас, Христе Боже, * але утихомир у брані люд Твій і укріпи народ, що його возлюбив Ти, * єдиний Чоловіколюбче.

Прокімен, глас 5: Ти, Господи, захорониш нас і збережеш нас від роду цього і повік.

стих: Спаси мене. Господи, бо не стало праведного.

Апостол: До Тимотея другого послання святого апостола Павла читання (3: 10-15)

Сину Тимотею! Ти ж слідував моїй науці, моїй поведінці, моїй настанові, вірі, довготерпеливості, любові, постійності, у переслідуваннях, у стражданнях, які були спіткали мене в Антіохії, в Іконії та в Лістрі. Яких то переслідувань не переніс я на собі! А від усіх Господь мене визволив! Та й усі, що побожно хочуть жити у Христі Ісусі, будуть переслідувані. А лихі люди й дурисвіти будуть чим далі, тим до гіршого посуватися, зводячи інших, і самі зведені. Ти ж тримайся того, чого навчився і

salvation through faith in Christ Jesus.

Alleluia, tone 5:

verse: Your mercies, O Lord, I will sing for ever; from generation to generation I will announce Your truth with my mouth .

verse: For You have said: Mercy shall be built up for ever; in the heavens Your truth shall be prepared.

Gospel: Luke 18: 10-14

The Lord said his parable, "Two men went up to the temple to pray, one a Pharisee and the other a tax collector. The Pharisee, standing by himself, was praying thus, 'God, I thank you that I am not like other people: thieves, rogues, adulterers, or even like this tax collector. I fast twice a week; I give a tenth of all my income.' But the tax collector, standing far off, would not even look up to heaven, but was beating his breast and saying, 'God, be merciful to me, a sinner!' I tell you, this man went down to his home justified rather than the other; for all who exalt themselves will be humbled, but all who humble themselves will be exalted."

The Imros, tone 3, instead of "Indeed, it is fitting": O God-bearing Virgin, hope of Christians, protect and guard and save all those who put their trust in you.

In the law, the shadow, and the scriptures,* we the faithful see a figure:* every male child that opens the womb shall be sanctified to God.* Therefore do we magnify the firstborn Word and Son of the Father who is without beginning, * the firstborn Child of a Mother who had not known man.

Communion Hymn:

Praise the Lord from the heavens;* praise Him in the highest. I will take the chalice of salvation;* and I will call upon the Name of the Lord. Alleluia! Alleluia! Alleluia!

в чому переконався. Відаєш бо, від кого ти навчився, і вже змалку знаєш Святе Письмо, яке вірою у Христа Ісуса може тобі дати мудрість на спасіння.

Алилуя, глас 5:

стих: Милості твої, Господи, повік оспівуватиму, сповіщу з роду в рід істину твою устами моїми.

стих: Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина твоя.

Євангеліє: Від Луки 18: 10-14

Сказав Господь притчу оцю: "Два чоловіки зайшли в храм помолитись: один був фарисей, а другий - митар. Фарисей, ставши, молився так у собі: Боже, дякую тобі, що я не такий, як інші люди - грабіжники, неправедні, перелюбці, або як оцеї митар. Пощу двічі на тиждень, з усіх моїх прибутків даю десятину. А митар, ставши здалека, не смів і очей звести до неба, тільки бив себе в груди, кажучи: Боже, змилуйся надо мною грішним! Кажу вам: Цей повернувся виправданий до свого дому, а не той; бо кожний, хто виноситься, буде принижений, а хто принижується, - вивищений."

Замість "Достойно": Богородице Діво, уповання християн, покрий, захорони і спаси тих, що на Тебе уповають.

В законі тіні і писання образ бачимо, вірні: кожний младенець мужеського полу, що отвирає утробу—святий Богу. Тому первороджене Слово безначального Отця—Сина, що первородиться з матері, яка мужа не знає, - величаємо.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Чашу спасення прийму і ім'я Господнє призову. Алилуя! Алилуя! Алилуя!

We invite You for
THE BIBLE STUDY.

The meeting is on
Friday, February 14th,
in our church hall at 7:00 pm.

Запрошуємо Вас на
БІБЛІЙНЕ КОЛО.

Зустріч відбудеться у
п'ятницю, 14-го лютого,
о 7:00 вечора у церковній залі.

TODAY
SUM invites you
to our church hall for breakfast!

СЬОГОДНІ
СУМівці запрошують Вас
до церковної залі на сніданок!

Charitable Fund

Help bring light to Ukraine!

For just \$5.00, you can provide a rechargeable light bulb, offering up to six hours of light for families in darkness due to damaged power infrastructure.

Each bulb not only delivers light but also hope and warmth to those in need.

Благодійний Фонд

Допоможіть принести світло в Україну!

Лише за 5 доларів ви можемо подарувати акумуляторну лампочку (жарівку), яка забезпечить до шести годин світла для сімей, що залишилися в темряві через пошкоджену енергетичну інфраструктуру.

Кожна лампочка приносить не лише світло, але й надію та тепло тим, хто цього потребує.

Дякуємо Вам за підтримку!

We express sympathy and prayers to the family and friends on the death of
**+Irene Holynskij
 & Maria Sofia Pawlyshyn.**
 May God grant them eternal rest!
 Vichnaya Pamiat'!

Висловлюємо щирі співчуття і засилаємо молитву родині та знайомим з приводу смерті
**+Ірини Голинської
 та Марії Павлишин.**
 Вічна пам'ять!

"You, beloved, build yourselves up on your most holy faith; pray in the Holy Spirit." (Jude 1:20)

The Action of the Holy Spirit in the Prayer of the Christian

Christian prayer is generally directed to the Father, through the Son, in the Holy Spirit. The prayer of the Church begins with the prayer to the Holy Spirit, "Heavenly King," and is performed by the grace and power of the Holy Spirit. In his prayer, Christ prayed to the Father in the Holy Spirit: "In that same hour Jesus rejoiced in the Holy Spirit and said, 'I thank you, Father, Lord of heaven and earth'" (Lk 10:21). To "rejoice in the Holy Spirit" is the beginning of prayer.

During his earthly ministry Christ often prayed alone, sometimes throughout the night (see Lk 6:12), choosing solitary places for his prayer (see Mk 1:35; Lk 5:16). He prayed to his Father, and such also is the prayer of his disciples: "Because you are children, God has sent the Spirit of his Son into our hearts, crying, 'Abba! Father!'" (Gal 4:6). The Spirit of Christ creates in the hearts of Christians the awareness of divine childhood, the consciousness of those who inherit God's kingdom. Without the Holy Spirit, prayer cannot be Christian. "Being in Christ" (Rom 8:1) is the same as "living in the Spirit" (Rom 8:2). The Spirit unites our prayer to the prayer of the Son of God, and joins

"Ви ж, любі, що будуєтеся вашою найсвятішою вірою і молитесь у Святім Дусі!" (Юди 1, 20).

Дія Святого Духа в молитві християнина

Християнська молитва спрямована до отця через Сина у Святому дусі. творцем нашої молитви є Святий дух. Молитва церкви починається з молитви до Святого духа «царю небесний» і звершується благодаттю і силою Святого духа. Христос у Своїй молитві звертався до отця у Святому дусі: «того часу Ісус був зрадів Святим духом і промовив: "Я прославляю тебе, отче, Господи неба й землі" (Лк. 10, 21). «Зрадіти Святим духом» – це початок молитви.

Під час Свого земного служіння Христос часто молився наодинці, деко ли цілими ночами (пор. Луки 6, 12), вибираючи для молитви усамітнені місця (пор. Марка 1, 35; Луки 5, 16). Він молився до Свого отця. такою ж са мою є молитва Його учнів: «а що ви сини, Бог послав у ваші серця духа Сина Свого, який взиває: "авва, отче!"» (Галатів 4, 6). дух Христа творить у серцях християн свідомість богосинівства, свідомість спадкоємців царства Божого. Без Святого духа молитва не може бути християнською. «Бути в Христі» (пор. Римлян 8, 1) – це те саме, що й «жити в дусі» (пор. Римлян 8, 2). дух єднає нашу молитву з молитвою Сина Божого, а також лучить наші особисті молитви

our personal prayers into a single voice of the Church.

The Holy Spirit beckons us to "watch and pray" (see Mt 26:41) in order to counter temptations. This same Spirit "helps us in our weakness; for we do not know how to pray as we ought, but that very Spirit intercedes for us with sighs too deep for words" (Rom 8:26). In this way, the Spirit "gives voice" to the "groaning in labour" of all creation before God (see Rom 8:19, 21-22). Being subject to corruption, it awaits with hope the revealing of the children of God. According to God's will, the Spirit intercedes for the saints (see Rom 8:27). Inspiring us to pray, it is the Spirit himself who prays within us. And we, as we pray, "breathe" by the Holy Spirit.

The "Our Father"

The model of the Christian's prayer is the Lord Jesus Christ himself. The Saviour prayed often, be it alone in solitary places (see Lk 5:16) or together with his disciples (see Lk 9:18). Sometimes he prayed into the night (see Mt 14:23), and sometimes he rose to pray long before dawn (see Mk 1:35). Jesus also prays in special moments associated with important events in his life: at the time of his baptism in the Jordan (see Lk 3:21-22), in the desert as he struggled with temptations (see Mt 4:1-11; Lk 4:1-14), before the calling of the twelve apostles (see Lk 6:12f), on the eve of the recognition of his Messiahship by the apostle Peter (see Lk 9:18f), at the time of his Transfiguration on Mount Tabor (see Lk 9:28-29), before raising Lazarus (see Jn 11:41), at the Mystical Supper (see Lk 22:19; Jn 17), in the garden of Gethsemane before his Passion (see Mt 26:36; Mk 14:32; Lk 22:40f), and as he died on the Cross (see Lk 23:46).

The disciples, impressed by the prayerfulness of their Teacher, asked him, "Lord, teach us to pray, as John taught his disciples" (Lk 11:1). Desiring to introduce his disciples into the mystery of his prayer to the Father, Jesus teaches them, and through them entrusts to his Church the pre-eminent Christian prayer. The evangelist Luke gives it to us in five petitions (see Lk 11:2-4), whereas the evangelist Matthew presents it in seven (see Mt 6:9-13). Matthew's text became the basis of the accepted liturgical form: Our Father who art in heaven, hallowed be Thy name. Thy kingdom come. Thy will be done on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread; and forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us. And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

в єдиний голос церкви.

Святий дух спонукує нас «чувати і молитися» (пор. Матея 26, 41), щоб протидіяти спокусам. цей же дух «допомагає нам у немочі нашій; про що бо нам молитися як слід, ми не знаємо, але Сам дух заступається за нас стогонними невимовними» (Римлян 8, 26). так Святий дух неначе «озвучує» перед Богом «стоґін і страждання» всього творіння (Римлян 8, 19.21-22). Воно бо, підлегле тлінню, з надією очікує явлення синів Божих. дух заступається за святих згідно з Божою волею (Римлян 8, 27). Надиhaючи на молитву, Святий Дух сам молиться в нас. А ми, молячись, «дыхаємо» Святим духом.

Молитва «Отче наш»

Взірцем молитви християна є Сам Господь Ісус Христос. Спаситель часто молився: наодинці у місцях самотніх (пор. Лк. 5, 16), а також разом з учнями (пор. Лк. 9, 18); іноді й ніч заставала Його на молитві (пор. Мт. 14, 23), а часами ще за ночі, рано-вранці, Він ставав на молитву (пор. Мр. 1, 35). Ісус також молився в особливі моменти, пов'язані з важливими подіями Його життя: під час хрещення в Йордані (див. Лк. 3, 21-22), у пустелі, борячись зі спокусами (див. Мт. 4, 1-11; Лк. 4, 1, 14); перед покликанням дванадцятьох апостолів (див. Лк. 6, 12н); напередодні визнання Його месіанства апостолом Петром (див. Лк. 9, 18); під час Переображення на таворській горі (див. Лк. 9, 28-29); перед воскресінням Лазаря (див. Йо. 11, 41); на тайній Вечері (див. Лк. 22, 19; Йо. 17); в Гетсиманському саду перед Своїми Страстями (див. Мт. 26, 36; Мр. 14, 32; Лк. 22, 40н) та вмираючи на хресті (див. Лк. 23, 46).

Апостоли, захоплені молитовністю Вчителя, попросили Його: «Господи, навчи нас молитись, як і Йоан навчав своїх учнів» (Лк. 11, 1). Бажаючи ввести Своїх учнів у таїнство Своєї молитви до отця, Христос навчає їх, а через них довіряє Своїй церкві головну християнську молитву. Євангелист Лука подає її у п'ятьох проханнях (див. Лк. 11, 2-4), а євангелист Матей – у сімох (див. Мт. 6, 9-13). В основу літургійної традиції церкви покладено текст Євангелія від Матея: отче наш, що єси на небесах! нехай святиться Ім'я твоє. нехай прийде царство твоє, нехай буде воля твоя Як на небі, так і на землі. Хліб наш насушний дай нам сьогодні, І прости нам провини наші, Як і ми прощаємо винуватцям нашим, І не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого.

The "Our Father" is the core of Holy Scripture, an "epitome of the whole Gospel." Located in the Sermon on the Mount—the teaching about the new life of the Christian—it unites within itself the revelation of God as Father, and our filial response of faith, in which "with confidence" we ask the Father for "that which we need" (see Mt 6:32; Lk 12:30). We call this prayer, which we received and learned from the Lord himself, the Lord's Prayer. Thus, he is both the Teacher and Model of our prayer.

In the invocation "Our Father" we profess that God is Father, and that we are his children. Calling him "our," we embrace all people in this prayer—children of the one God, we become brothers and sisters among ourselves. The word "Father" is a word of grace and love. It may be pronounced only by the Father's sons and daughters in Christ: "Because you are children, God has sent the Spirit of his Son into our hearts, crying, 'Abba! Father!' So you are no longer a slave but a child, and if a child then an heir, through God" (Gal 4:6-7). In this first word of the prayer, and then in all the subsequent phrases, we pronounce our filial "yes" to God the Father and to our brothers and sisters in ser vice to each other. Calling God the Father who is "in heaven," Christ teaches us that heaven is the aim of our life: heaven is where the glory of God is manifested, and where the righteous will receive the eternal reward. Heaven is what we await in the "hope [in which] we were saved" (Rom 8:24).

By the words "hallowed be Thy name" we confess that holiness belongs to God alone. At the same time, we ask that we who were sanctified through Baptism, might be made partakers of God's sanctity, and that we would "be holy and blameless before him" (Eph 1:4). This is so that through our prayer and righteous life the Name of God may be hallowed among people (see Mt 5:16) and in all creation. In the petition "Thy kingdom come," we ask that the grace of God that is in us (see Lk 17:21) might grow and increase in the whole world. This petition, just like "Maranātha" (meaning Come, Lord), refers to the final coming of the kingdom of God, but it is also already answered: this kingdom is revealed in the Eucharist and is active in the new life of Christians as they live according to the commandments of the Beatitudes.

With the words "Thy will be done," we accept the Father's Plan concerning us. This is because we imitate Christ's prayer in the garden of Gethsemane: "Father ... not my will but yours be done" (Lk 22:42). In other words, we profess our

Молитва «отче наш» є осердям Святого Письма, «коротким змістом усього Євангелія». Поміщена в нагірній проповіді – вченні про нове життя християнина, вона поєднує в собі й об'явлення Бога як отця, і нашу синівську відповідь віри, в якій «зі сміливістю» просимо в отця «те, що нам потрібне» (див. Мт. 6, 32; Лк. 12, 30). цю молитву, яку дав нам і навчив Сам Господь, називаємо Господньою молитвою, і тому Він є водночас Вчителем і Візцем нашої молитви.

Зверненням «отче» ми сповідуємо Бога отцем, а самі себе визнаємо Його дітьми. називаючи Його «нашим», ми охоплюємо в цій молитві всіх людей – дітей одного Бога, ми ж між собою стаємо братами і се страми. Слово «отче» є словом благодаті і любові, промовляти яке можуть тільки отчі сини і доньки у Христі: «а що ви сини, Бог по слав у ваші серця духа Сина Свого, який зиває: "авва, отче!" тому ти вже не раб, а син; а коли син, то спадкоємець завдяки Богові» (Гл. 4, 6). У цьому першому слові молитви, а відтак і в усіх наступних, ми кажемо наше синівське «так» Богові отцеві і нашим братам і сестрам у служінні одні одним. називаючи Бога отцем, що є «на небесах», Христос навчає, що небо є метою нашого життя: на небі являється Божа слава, праведним дається вічна нагорода, ми ж очікуємо його «у надії, якою ми спаслися» (пор. Рм. 8, 24).

У словах «нехай святиться ім'я твоє» ми сповідуємо, що святість належить єдиному Богові. одночасно просимо, щоб, освячені Хрещенням, ми стали причасниками Божої святості і «були святі й бездоганні перед ним у любові» (Еф. 1, 4), так щоб нашою молитвою і праведним життям святилося Боже Ім'я між людьми (пор. Мт. 5, 16) і в усьому творінні. У проханні «нехай прийде царство твоє» просимо, щоб Божа благодать, що у нас (пор. Лк. 17, 21), зростала і множилася по всьому світу. це прохання, як і «Марана та» – «Прийди, Господи», – звернене до остаточного приходу царства Божого, водночас уже вислухане: це царство явлене в Євхаристії і діє у новому житті християн за заповідями блаженств.

Словами молитви «нехай буде воля твоя» ми приймаємо Промисел отця щодо нас, наслідуючи молитву Христа в Гетсиманському саду: «отче, хай не Моя, а твоя буде воля!» (Лк. 22, 42). Ми сповідуємо нашу віру в те, що волею отця є життя і спасіння людини: Бог «не хоче, щоб хтось загинув» (2 Пт. 3, 9), а «щоб усі люди спаслися і при йшли до розуміння правди» (1 тм. 2, 4). отець, який у Своїй волі так полюбив світ, що

faith that the will of the Father is the life and salvation of every person; God does not desire that any should perish (see 2 Pt 3:9), but that "everyone be saved and come to the knowledge of the truth" (1 Tim 2:4). The Father, who in his will so loved the world that he gave us his Only-Begotten Son (see Jn 3:16), awaits from us in turn this same kind of love. He expects us to love one another as the Lord has loved us (see Jn 13:34). Fulfilling the will of the Father, we become like Christ, the Son of God, cultivating within ourselves the same thoughts and manner of life that were in him (see Phil 2:5). In this way, we shall attain the freedom of the children of God. When "the will of God is 'done on earth as it is in heaven,' the earth will remain earth no longer... we shall all become heaven."

As children of God, with confidence we can ask for that which we need most: bread, forgiveness, the overcoming of temptation, and liberation from the Evil One. When we ask for the bread "that is for existence" (as the text of Matthew literally suggests), we ask the Father to give us daily bread, necessary for earthly life, and "heavenly" bread, the Eucharist. Anyone who eats of this heavenly Bread will not die but will live forever (see Jn 6:50-51). By this petition, Jesus Christ teaches us "to desire and ask for that which is indispensable for our life and the life of our neighbours, but also to be satisfied with the essential and not to crave the superfluous. He also teaches us to desire life in evangelical poverty, to which all are called."

By reciting the words "forgive us our trespasses as we forgive those who trespass against us," we receive forgiveness from God the Father for ourselves inasmuch as we forgive those who have wronged us. The Father who forgives us our sins desires that we do the same: "For if you forgive others their trespasses, your heavenly Father will also forgive you; but if you do not forgive others, neither will your Father forgive your trespasses" (Mt 6:14-15; see Mk 11:25-26). An offense is not only a sin or wrong that has been committed; it is also the debt of a good deed not rendered. Thus a gift from God wasted or not made use of for God's glory and the service of our neighbour is an offense.

(Catechism of the UGCC, Christ—our Pascha, 670-680).

дав нам Свого Єдинородного Сина (пор. Йо. 3, 16), очікує й від нас такої ж любові: щоб ми любили один одного, як Господь був полюбив нас (пор. Йо. 13, 34). Сповнюючи волю отця, ми уподібнюємося до Христа – Сина Божого, плекаючи в собі ті самі думки і той самий спосіб життя, який був у нього (пор. Флп. 2, 5), і так досягаємо свободи дітей Божих. коли ж «Божа воля буде як на небі, так і на землі, то земля не буде більше землею [...], але всі ми станемо небом».

Як діти Божі – можемо зі сміливістю та довірям просити того, чого нам найбільше потрібно: хліба, прощення, подолання спокус та визволення від лукавого. Просячи насущного хліба, ми просимо в отця, щоб Він давав нам хліб щоденний, потрібний для земного життя, і хліб «небесний» – Євхаристію, який, «хто їстиме, не вмере, а житиме повіки» (пор. Йо. 6, 50-51). цим проханням Ісус Христос навчає нас «бажати і просити того, що необхідне для нашого життя і життя ближніх, а водно час задовольнятися необхідним і не жадати надмірного; а також жити в євангельському убожестві, до чого кожен покликаний».

Словами молитви «прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим», ми, прощаючи нашим винуватцям, приймаємо прощення від Бога отця для нас. отець, який прощає нам наші гріхи, бажає, щоб і ми чинили так само: «коли ви прощатимете людям їхні провини, то й отець ваш небесний простить вам. а коли ви не будете прощати людям, то й отець ваш небесний не простить вам провин ваших» (Мт. 6, 14-15; див. Мр. 11, 25-26). Провина – це не лише гріх скоєння зла, а й борг нездійснення добра – Божих дарів, змарнованих або не використаних на Божу славу і служіння ближнім. (Катехизм УГКЦ, Хритос - наша Пасха, 670-680).

«Ми отримали Святе Письмо не для того, щоб ми оправили його як простий текст у книгу, але щоб ми викарбували його на наших серцях»

Св. Іван Золотоустий

DIVINE LITURGY SCHEDULE:

February 9th - 15th

Sunday, 9 (Leave-taking of the Encounter of Our Lord; Holy Martyr Nicephorus)

8:30 AM Divine Liturgy (Eng.).....For Our Parishioners

10:00 AM Divine Liturgy (Ukr.)

Health & God’s Blessings for Peter.....Wynarczuk family

Health & God’s Blessings for Oleh.....mother

Health & God’s Blessings for Yaroslav & family.....

Health & God’s blessings & victory for the Ukrainian Armed Forces.....

Monday, 10 (Holy Martyr Charalampius)

8:00 +Irena Schpatschynskij.....family

+Roman Pyndus.....wife & son

Tuesday, 11 (Holy Priest-Martyr Blaise, Bishop of Sebastea)

8:00 Special Intention.....

Wednesday, 12 (Holy Father Meletius, Archbishop of Antioch)

8:00 +Maria Kos.....Peter Kos

+Deceased Redemptorists.....

Thursday, 13 (Our Venerable Father Martinian)

8:00 +Oleg Jerschkovsky.....Michael & Nancy Bohdan

+Paul Kos.....Peter Kos

Friday, 14 (+The Repose of Our Venerable Father Constantine the Philosopher, in the Monastic Life, Cyril)

8:00 Health & God’s Blessings for cardinal Mykola Bychok.....Wynarczuk & Rozij family

Health & God’s Blessings for Daria & family.....

Saturday, 15 (Holy Apostle Onesimus)

8:00 +Miriasia Mychalczak (1st anniversary) PAN.....family

+Chrystyna Baranetsky.....Christine Bonacorsa

5:00 PM

Health & God’s Blessings for Oleh.....mother